

Regeringskansliet, Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet

Yttrande över redovisade regeringsuppdrag om säl och skarv, LI2025/02064

Sammanfattning

Bättre integrera förvaltning av predatorerna säl och skarv i havsmiljöarbetet. LI2024/01995, LI2025/00281. (Naturvårdsverket)

- Länssstyrelsen anser att en mer regionaliserad förvaltning av säl är önskvärd men vill betona att det krävs att den sker parallellt och med stöd av riktlinjer och vägledning från den myndighet som har nationellt ansvar för förvaltningen av säl för att säkerställa att de två förvaltningsnivåerna kompletterar varandra.
- Länssstyrelsen bedömer att Naturvårdsverkets förslag om att tillåta jakt på säl för alla EU-medborgare på allmänt vatten och i Sveriges ekonomiska zon inte kan motiveras utifrån syftet med uppdragen.
- Länssstyrelsen avstyrker Naturvårdsverkets förslag att förtydliga hur myndigheter ska förhålla sig till HELCOMs rekommendation och anser i stället att regeringen bör ge Havs- och vattenmyndigheten (HaV) i uppdrag att fortsatt arbeta tillsammans med övriga länder för att ta fram nödvändiga underlag.
- Länssstyrelsen föreslår att storskarv ska listas som jaktbar enligt fågeldirektivet.
- Länssstyrelsen anser att det finns ett stort behov av utvecklad vägledning i frågan om skyddsjakt på storskarv. Länssstyrelsen anser även att de två alternativen som föreslås i kap 3.2.1 båda har sina fördelar men att det inte går att bedöma vilket

alternativ som skulle vara mest positivt för att begränsa skarvpopulationen.

- Länsstyrelsen är positiv till att det tas fram vägledning av oljering av storskarvsägg. Det är idag svårt att motivera populationsbegränsande åtgärder i syfte att minska risken för allvarliga skador.
- Länsstyrelsen ser gärna att regionala aktörer ska kunna användas för oljering av skarvägg och skyddsjakt av skarv där behov av åtgärder har konstaterats.

Analysera pågående åtgärder för att förebygga skada orsakad av säl och skarv. Fi2025/00695 (Länsstyrelsen Stockholms län)

- Länsstyrelsen förespråkar inte att Naturvårdsverket bör ha det fulla ansvaret för förvaltningen av säl utan att HaV även fortsättningsvis bör ha det ansvaret eftersom de har den nödvändiga expertkunskapen.
- Länsstyrelsen anser att skyddsjakt på de olika sälarterna inte bör få bedrivas året runt i sötvattensområden.

Översyn av sälskyddsområden som inte längre är nödvändiga för att upprätthålla gynnsam bevarandestatus för säl. Fi2025/00695. (Länsstyrelserna Gävleborg, Skåne, Södermanland och Västra Götaland)

Länsstyrelsen avstår från att yttra sig om det uppdrag som rör översyn av sälskyddsområden eftersom uppdraget tilldelades oss och har redovisats i annan ordning.

Övergripande synpunkter

Länsstyrelsen ställer sig bakom regeringens ambition att analysera nuvarande tillgängliga åtgärder för att skydda rovfisk samt sammanställa en kostnadsanalys över tillkomna förslag på nya åtgärder.

Länsstyrelsen välkomnar även regeringens och Naturvårdsverkets förslag om en adaptiv och långsiktig sälförvaltning med ett

ekosystemperspektiv och tolkar det som att sälarnas betydelse i ekosystemet kommer vägas mot andra ekosystemkomponenter.

Fiskens status är idag en kärnfråga i förvaltning av säl och Länsstyrelsen uppmanar att syftet med uppdraget, att skydda rovfisk, ska genomsyra all översyn av föreslagna åtgärder. Skydd av rovfisk bör inte per automatik innebära att sälar måste skjutas utan att säljakt, inom uppdragens syfte, ska vara en riktad åtgärd som på lokal nivå skyddar känsliga fiskbestånd längs kusten. Genom att sälar ingår i en ekosystembaserad havsförvaltning bör man ta reda på hur sälen påverkar specifika fiskpopulationer mot hur andra faktorer så som fisketryck, klimatförändringar och miljöförstöring påverkar fiskpopulationerna.

Att sälar har en generellt negativ inverkan på känsliga fiskebestånd saknar vetenskapligt stöd. Å andra sidan finns det många studier som menar att en stark närvaro av predatorer generellt gynnar och bidrar till ett friskt ekosystem. Utöver säljakt bör förebyggande åtgärder för fisk, såsom återskapandet av förlorade vandringsvägar och uppväxtområden samt överfiske utföras. Arbete bör även ske med konkreta, kvantifierbara mål samt tydliga målbilder där man ställer sig frågan vad ett friskt ekosystem är samt hur Sverige vill att ekosystemet, fisksammansättningen och fisket ska se ut i framtiden. Regionala och adaptiva förvaltningsplaner är därför ett viktigt verktyg.

Naturvårdsverkets förslag angående förvaltning av säl och skarv

1.3 Samverkan inom uppdraget.

Naturvårdsverket skriver att de har efterfrågat samverkan med Havs- och vattenmyndigheten (HaV) men att de avböjt medverkan. Länsstyrelsen bedömer att HaV:s medverkan i regeringsuppdraget hade varit värdefull och tillfört viktiga perspektiv och ser det som en stor brist att HaV inte fick i uppdrag att delta i aktuellt regeringsuppdrag.

2 Författningsförslag

I redovisningen föreslås förändringar av jaktförordningens bilaga 4, punkt 19. Länsstyrelsen anser att förändringarna skulle kunna bidra till att underlätta möjligheterna till jakt och att det i sin tur skulle kunna leda till en ökad jakt efter skarv samtidigt som

administrationen skulle minska eftersom inte något tillståndsförfarande är nödvändigt. Samtidigt är det önskvärt, på samma sätt som Naturvårdsverket skriver i redovisningen, att det finns tydliga krav på återrapportering, som idag görs på frivillig basis. I dagsläget är ansökningar om och återrapportering från skyddsjakt en stor källa till regional kunskap och ett sätt att över tid, tillsammans med andra inventeringar och uppföljningar, utvärdera effekter och verkan från genomförda insatser. Om jakt i hög utsträckning sker på eget initiativ riskerar denna kunskap att försvinna om det inte åtföljs med möjligheter till och krav på enkel och ändamålsenlig rapportering. Vidare skulle det vara önskvärt att den skyddsjakt som föreslås tillåtas i fiskefredningsområden skulle utökas med liknande ordalydelse som för de övriga förslagen.

Länsstyrelsen föreslår följande ändringar i kursivt: *Vid fredningsområden för fisk under tiden fredningen gäller. Fiskefredningsområden för fisk framgår i Fiskeriverkets föreskrifter om fiske i Skagerrak, Kattegatt och Östersjön (FIFS 2004:36) samt inom ett avstånd av 300 meter från sådana områden.*

Gällande föreslagna lydelseändringar i 23 b § samt 24 a § jaktförordningen bedömer Länsstyrelsen att det är för tidigt att göra sådana ändringar innan det fastställts vilken myndighet som ska ha ansvar för frågan om skyddsjakt på säl.

3.1.1 Framtagande av ett system för regionaliserad förvaltning av de tre sälarterna samt 3.1.2 Delegering av skyddsjaktbeslut från Naturvårdsverket till länsstyrelserna

Länsstyrelsen bedömer att en mer regionaliserad förvaltning är önskvärd men trycker på att det krävs att den sker parallellt och med stöd av riktlinjer och vägledning från den myndighet som har nationellt ansvar för förvaltningen av säl för att säkerställa att de två förvaltningsnivåerna kompletterar varandra. Länsstyrelserna besitter bland annat den regionala kunskapen om berörda fiskbestånd och i vilka områden incidenter med sälskador på rovfiskar förekommer. Att möjliggöra delegering av skyddsjaktbeslut till länsstyrelserna kan vara en sådan önskvärd regionalisering. Trots att en mer regionaliserad förvaltning är önskvärd kommer fortsatt vägledning och stöd att behövas i frågan om skyddsjakt och regional sälförvaltning. För att bättre anpassa sälförvaltningen till den regionala nivån bör samråd ske mellan berörda länsstyrelser och

HaV, som idag är den myndighet som besitter den tillgängliga kompetensen gällande sälarterna.

Länsstyrelsen bedömer att möjligheten att tillämpa EU:s krav om ekosystemansatsen, flexibilitet och anpassning efter ny kunskap skulle kunna öka genom ett samarbete mellan regional och nationell förvaltning. I en sådan utveckling är samordningen mellan myndigheter av vikt för att vidhålla gemensamma förhållningssätt. Det kan handla om samsyn om tröskelvärden, acceptans av äldre och ny vetenskap, regional tillämpning av ekosystemansatsen, utbyte av positiva och negativa erfarenheter, nationell samt regional viktning mellan jaktens påverkan på regionala predatorbestånd och skyddsvärda regionala rovfiskbestånd. Till exempel finns det värdefulla vildlaxförande älvar i norra Sverige medan utbredningen av gråsäl i området är relativt lågt jämfört med andra delar i Östersjön. För stort jakttryck i områden där det finns små populationer av gråsäl skulle kunna riskera målen med sälförvaltningen medan vildlaxförande vattendrag är av särskild hög vikt att skydda. Länsstyrelsen ser vidare ett problem med långa handläggningstider, framför allt vad avser skyddsjakt inom och i närheten av rovfiskens känsliga lokaler under känsliga perioder. För att underlätta handläggningen bör en myndighet ha ansvar för både säljakten och sälförvaltningen.

Bristen på tillräckliga data och vetenskapliga underlag är i dagsläget ett problem inom sälförvaltningen och något som är nödvändigt för att kunna fatta välgrundade beslut gällande säljakten och förvaltning. Underlag saknas bl. a. gällande exempelvis status, geografisk utbredning utanför känsliga tidpunkter som kutning och pålsömsning, diet osv.

Om Länsstyrelsen ska kunna ta ett ansvar för förvaltning på regional nivå krävs stöd och vägledning från berörda myndigheter med expertkompetens. HaV, genom uppdrag till SLU och NRM, är den myndighet som besitter den största kompetensen och som dessutom just nu arbetar med att ta fram en uppdaterad förvaltningsplan för de tre sälarterna.

Länsstyrelsen menar att likheterna mellan förvaltningen av landlevande rovdjur och våra sälarter är begränsad bland annat genom sälarnas geografiska spridning som delar upp dem i olika populationer, involverar flera län och nationer och deras känslighet för externa stressfaktorer som sjukdomar och miljögifter. Det är därför inte möjligt att jämföra de olika arternas förvaltning och det

är inte heller möjligt att använda viltförvaltningens redan framtagna underlag rakt av.

På grund av ovan nämnda faktorer anser Länsstyrelsen att en långsiktig förvaltning av säl kräver samarbete mellan alla berörda nationer samt en samsyn kring målnivåer, utbredningsområden och förvaltningsplaner. Det är även viktigt att ny forskning fortsätter att tas fram för att fylla de rådande kunskapsluckorna och vidare behöver nya rön omsättas i förvaltningen. Länsstyrelsen föreslår därför att HaV ska fortsätta vara den myndighet som ansvarar för sälförvaltningen eftersom de i dagsläget har den bästa tillgängliga kunskapen och att, om endast en myndighet ska ha det samlade ansvaret, de även bör överta uppdraget från Naturvårdsverket att ansvara för den del av förvaltningen som rör jakt på säl. Detta som en konsekvens av förslaget att en myndighet bör ansvara för förvaltning och jaktfrågor rörande säl för att korta ner handläggningstider och effektivisera arbetet. Vidare konstaterar vi att länsstyrelserna är de myndigheter som har bäst helhetsbild och förståelse för problematiken på regional nivå genom sin kunskap om fiske, känsliga områden för både fisk och säl samt om de områden där intressekonflikter mellan säl, fisk och fiske uppstår. Länsstyrelsen instämmer med Naturvårdsverket att extra resurser krävs, men föreslår att dessa i stället i första hand ska tilldelas HaV, men även länsstyrelserna för att förvaltningen ska bli effektiv.

3.1.3. Öka och säkerställa nuvarande tillgång på jaktmarker

Länsstyrelsen bedömer inte att Naturvårdsverkets förslag om att tillåta jakt på säl för alla EU-medborgare på allmänt vatten och i Sveriges ekonomiska zon kan motiveras för att uppnå syftet med uppdragen.

Uppdragen syftar till att se över åtgärder för att främja och skydda känsliga bestånd av kustnära rovfisk. Genom att jaga säl på öppet vatten eller i ytterskärgården, som större delen av allmänt vatten eller Sveriges ekonomiska zon innefattas av, kommer man inte att bidra till att rikta jaktinsatserna mot de sälar som utgör ett hot eller ett problem för nämnda fiskbestånd. De flesta sälforskare menar i stället att jakt i ytterskärgården och i närheten av sälens uppehållsområden riskerar att störa sälen som då kan komma att söka sig in mot kusten och till de områden uppdragens syfte är att skydda. Det finns idag inget forskningsunderlag som stödjer eller

dementerar detta och det behövs därför en satsning för att ta reda på om jakt utomskärs till och med kan bidra till problematiken att säl upprätthåller sig allt närmre kusten där känsliga rovfiskbestånd befinner sig.

Det är framför allt för de kustnära fiskpopulationerna, med begränsat utbredningsområde och som ofta aggregeras på liten yta under någon del av sin livscykel, både i Västerhavet och Östersjön, som den naturliga predationen utgör en särskilt hög risk för negativ påverkan i form av långsammare eller utebliven beståndsåterhämtning eller konnektivitet mellan bestånden. En kartläggning av allmänt vatten bör, för att bättre uppnå syftet att främja och skydda känsliga bestånd av kustnära rovfisk, ske genom en kartläggning av jaktmöjligheter i utpekade känsliga kustnära områden för fisk med stor vikt inomskärs och i åar och älvar.

Södermanlands län var ett av fyra län som tilldelades tidigare nämnda regeringsuppdrag där en översyn av tillgången på klippor och skär för jakt utfördes. Översynen visade att det i länet finns tillräcklig tillgång på klippor och skär för att uppnå länets tilldelade jaktkvot utan att behöva upphäva några gällande salskyddsområden. Detta styrks även av inrapporterade siffror efter avslutad jaktsäsong där Södermanland har uppnått sin tilldelade länskvot de senaste två åren.

I Södermanland gäller föreskrifter som undantar personer folkbokförda i länet från kravet på tillstånd för jakt på allmänt vatten. Samma föreskrifter ger även möjlighet att bjuda in två gäster på jaktexpeditionen. Länsstyrelsen bedömer därför att tillgången på jaktmarker inte är det som begränsar antalet fällda sälar utan det är tillgången på jägare som är begränsande.

Trots det bedömer Länsstyrelsen att förslaget att tillåta alla EU-medborgare att jaga i Sverige inte är kan motiveras utifrån syftet med förslaget. Idag är jakttrycket ojämnt fördelat längs Östersjökusten vilket reflekteras i fällningsdata efter avslutad jakt där många län inte når sina tilldelade kvoter. De län som har etablerade och aktiva jägare fäller fler sälar. Länsstyrelsen ser två möjliga scenarier om alla EU-medborgare ska tillåtas att jaga:

- 1) Utländska jägare söker sig till etablerade jaktlag för att få kunskap och erfarenhet av jakt i ett nytt område. Det medför högre jakttryck i områden där det redan fälls många sälar och

skulle därför kunna bidra till att förvärra problematiken med den ojämna fördelningen av jakttrycket längs östersjökusten.

- 2) Utländska jägare söker sig till områden utan etablerad jakt, exempelvis på djupare vatten eftersom förslaget även gäller i Sveriges ekonomiska zon. På djupt vatten är risken för skadeskjutning större, svårigheterna att bärga djuret ökar samt att insyn och kontroll för att säkerställa etisk jakt minskar.

Länsstyrelsen föreslår i stället riktade insatser för att öka jakttrycket i de län som inte uppnår sina tilldelade länskvoter, genom exempelvis utbildningar och förenkling av bärgning och destruktion av fällda sälar genom finansiella medel samt minskad administrativ börda. Länsstyrelsen noterar att de viltskademedel som idag finns att söka via Jordbruksverket endast kan sökas av länsstyrelserna. Genom att möjliggöra liknande finansiering som enkelt kan sökas av enskilda skulle hanteringen av fällda sälar kunna förenklas, något som skulle kunna minska näringsbelastningen i havet och ge fler jägare möjlighet att jaga säl.

3.1.4 Förtydligande om hur myndigheter ska förhålla sig till HELCOMs rekommendation

Det pågår flera forskningsuppdrag för att höja kunskapsläget gällande bland annat säl och dess påverkan på fiskebestånd. Resultaten av dessa undersökningar kommer utgöra viktiga underlag i fortsatt arbete med sälförvaltningen. Länsstyrelsen avstyrker Naturvårdsverkets förslag att förtydliga hur myndigheter ska förhålla sig till HELCOMs rekommendation och anser i stället att regeringen bör ge HaV i uppdrag att fortsatt arbeta tillsammans med övriga länder för att ta fram efterfrågade underlag som kan användas i framtagandet av adaptiva och hållbara förvaltningsplaner av säl ur ett ekosystembaserat perspektiv.

3.2 Begränsa storskarvpopulationen

Länsstyrelsen föreslår att storskarv ska listas som jaktbar enligt fågeldirektivet. Länsstyrelsen anser att det i redovisningen saknas ett alternativ som syftar till en författningsförändring av fågeldirektivet så att storskarv tillförs bilaga 2 som en jaktbar art. En sådan författningsändring skulle underlätta tillämpningen av flera av de förvaltnings- och populationsbegränsande insatser som beskrivs i Naturvårdsverkets redovisning.

3.2.1 Vägledning till länsstyrelserna om skyddsjaksbeslut eller utökade möjligheter till skyddsjakt på enskilda initiativ

Länsstyrelsen anser att det finns ett stort behov av vägledning även om alternativ 2 tillämpas. Länsstyrelsen anser även att båda alternativen har sina fördelar men att det inte går att bedöma vilket alternativ som skulle vara mest positivt för att begränsa skarvpopulationen.

Vi är positiva till förändringar som bidrar till mer likvärdiga förutsättningar för länsstyrelserna att agera samlat och likvärdigt i frågan. Oaktat alternativ vill vi framhålla vikten av rapportering och uppföljning av vidtagna åtgärder och effekter av dessa.

3.2.2 Vägledning kring oljering av skarvägg

Länsstyrelsen är positiv till förslagen. Det är idag, utan den vägledning som avses, svårt att motivera populationsbegränsande åtgärder i syfte att minska risken för allvarliga skador. Att på ett tydligare sätt beskriva när och var åtgärden lämpar sig för att fylla sitt syfte skulle vara av stort stöd vid tillämpningen.

3.2.3 Upphandla extern leverantör för riktad skyddsjakt och oljering av skarvägg

Av förslaget framgår det att en nationell leverantör ska upphandlas för riktad skyddsjakt och oljering. Länsstyrelsen ser gärna att regionala aktörer ska kunna användas i möjligaste mån där behov av åtgärder har konstaterats. Länsstyrelsen tror att det skulle bidra positivt till lokal acceptans och legitimitet för de åtgärder som utförs. Det skulle i sin tur kunna kompletteras med en nationell leverantör för de insatser där regionala alternativ saknas eller för att bistå regionala leverantörer med utbildning och kunskap.

5.2.3 Sälarternas effekt på fiskbestånd

Naturvårdsverket gör bedömningen att med ett framtida högre jakttryck finns det möjligheter att utvärdera vilka effekter jakt på säl har, åtminstone på lokala fiskpopulationer. Länsstyrelsen vill påpeka att för att en sådan utvärdering ska vara möjlig är det en stor fördel att bland annat allt fiske är stoppat i berört område. Länsstyrelsen anser vidare att det är en stor brist att Naturvårdsverket i sin rapport inte i kapitel 6 (Konsekvensbedömning) nämner att om

avsikten med att öka möjligheterna till att jaga säl och skarv är att påskynda återhämtningen av sårbara fiskbestånd så är det också avgörande att bestånden inte fiskas. Naturvårdsverkets nollalternativ, beskrivet i 6.2, förefaller vara att fisket fortsätter men att det drabbas ekonomiskt, enbart beroende på ökning av säl och skarv.

Syftet med uppdragen är att identifiera åtgärder som gynnar de kustnära fiskpopulationerna och framför allt rovfisk, som har begränsade utbredningsområden och som ofta aggregerar på liten yta under någon del av sin livscykel. För sådana arter utgör den naturliga predationen en särskilt hög risk för negativ påverkan. På pelagiska eller demersala populationer i utsjön är däremot påverkan av den naturliga predationen liten i jämförelse med påverkan från mänskliga aktiviteter som exempelvis fiske (SLU Aqua 2024, HaV 2024).

Baserat på nuvarande kunskap är det inte möjligt att uttala sig om varför naturlig predation har en påverkan på vissa kustfiskpopulationer. Det är dock sannolikt att negativ påverkan från mänskliga aktiviteter har orsakat en förskjutning av balansen i näringsväven och att sälar och andra marina däggdjur och fåglar måste hitta alternativa bytesdjur jämfört med tidigare och att detta har en större påverkan på de kustnära ekosystemen än de i mellan- och ytterskärgård. Med nuvarande övervakning är kunskapen om sälarnas födoval i svenska vatten begränsad. Även provfiskena är geografiskt begränsade och genomförs ofta under en utvald tid på året. Utifrån tillgängliga data kan konstateras att sälar med hög sannolikhet inte selektivt väljer vissa arter utan dieten liknar artsammansättningen i det ekosystem där den befinner sig.

Länsstyrelsen Stockholms redovisning

Länsstyrelsen vill tydliggöra att Länsstyrelsen Stockholms redovisning inte ger en korrekt bild av vad länsstyrelsen i Södermanland angav i sitt svar.

Sidan 35: I enkäten som skickades ut av Länsstyrelsen i Stockholms län ställdes frågan om vilken myndighet som borde förvalta säl. Svaret som förmedlades i rapporten av enkätsammanställningen var att länsstyrelserna förespråkar att Naturvårdsverket bör ha det fulla ansvaret för hela förvaltningen av säl. Länsstyrelsen i Södermanland är ett av övriga fyra län som inte tog ställning till detta i enkäten.

Länsstyrelsen vill för kännedom förmedla sitt redovisade svar i enkäten utskickad av Länsstyrelsen Stockholm:

”Den som har bäst verktyg samt medel för att göra det. NVV eller HaV. Regeringen måste vara noga med att, när det behövs, peka ut vilka myndigheter som ska samarbeta i regeringsuppdragen. Annars kan myndigheter prioritera ner förfrågningar om viktiga samarbeten då de inte fått utpekat ansvar i uppdraget. Det är särskilt viktigt i tvärsektoriella frågor som t.ex. säl där NVV, HaV, SJV m.fl. myndigheter arbetar med frågorna och behöver information och stöd från varandra.

Arbetet, informationsflöden, bidrag och relevant föreskriftshantering upplevs kunna ske snabbare med en centralisering av ansvar. På så sätt undgå långa remisshanteringar mellan myndigheter. Men med ett gott samarbete mellan myndigheter kan detta eventuellt bedömas vägas upp, vilket kan anses positivt då de olika myndigheterna sitter på olika verktyg i frågorna som grenar in i varandras arbete och ansvar.”

Den samlade rapporteringen som presenteras av länsstyrelsernas svar på sidan 35 bedömer vi borde tydligare ha angett vad som var Länsstyrelsen i Stockholms förslag och vad övriga länsstyrelser framfört.

Sidan 35: Angående en ökad transparens avseende data över sälarterna anser Länsstyrelsen att den data som finns är tillgänglig men otillräcklig. Naturhistoriska riksmuseet publicerar fynden efter flyginventeringarna och fällningsdata efter jakten finns hos Naturvårdsverket. Länsstyrelsen anser inte att faktablad är tillräckliga för att använda som underlag vid eventuella förvaltningsåtgärder. För att fatta välgrundade och långsiktiga beslut inom jakt och förvaltning av sälarterna krävs det fortsatta vetenskapliga studier och utökad inventering av både sälar och fiskpopulationer.

Sidan 40: Länsstyrelsen i Södermanlands län anser att skyddsjakt på eget initiativ i sötvatten inte bör få bedrivas året runt såsom föreslås i Länsstyrelsen Stockholms rapportering.

Sälarterna är fredade under känsliga perioder och bör fortsätta att vara det. Skulle skyddsjakt anses nödvändigt bör ett beslut om undantag fortsatt sökas och beviljas innan skyddsjakt kan utföras. Rapporteringen av förekomst av säl och sälskador på fisk och

redskap i Mälaren måste öka för att skapa ett starkt underlag som kan ge stöd i var skyddsjakt bör bedrivas för att ha störst verkan. Samtidigt måste konflikten som uppstår mellan säl och yrkesfiskare i samma område bemötas och öppna upp för samarbete. Länsstyrelsen ser problemet med långa handläggningstider, framför allt när det avser skyddsjakt. För att underlätta handläggningen bör en myndighet ha ansvar för säljakt och förvaltningen. Det skulle underlätta handläggningen av skyddsjaktbeslut om de delegeras till länsstyrelserna.

De som medverkat i beslutet

Beslut i detta yttrande har fattats av länshövding Robert Andrén med naturskyddshandläggare Amanda Wännman som föredragande. I den slutliga handläggningen har också vikarierande länsråd Anna-Karin Lindblad Wieslander, avdelningschef Erik Hjortsberg, vikarierande enhetschef Stefan Henriksson, tf. chefsjurist Maria Pettersson och länsjurist Hedvig Lind medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.